

R I K S L Ø N N S N E M N D A .

Sak nr.2/1957

i henhold til provisorisk anordning av 15.oktober 1957:

Hvalfangstens Arbeidsgiverforening

på den ene side

og

Norsk Styrmandsforening

på den annen side

i samband med tariffrevisjonen i 1957 for flytende kokerier, landstasjon og hvalbåter for Sydhavsfangsten 1957/58.

Lønnsnemndas sammensetning:

Sorenskriver Kai Knudsen, formann,
Direktør Reidar Danielsen,
Direktør Morten Tuveng,
Sekretær P.Mentsen,
Direktør Trygve Kleppe,
Høyesterettsadvokat Frithjof Bettum,
Bestyrer Nils Nilsen.

Kjennelse av 4.november 1957.

K j e n n e l s e :

Ved provisorisk anordning av 15.oktober 1957 er det bestemt:

"Med heimel i § 17 i Grunnloven blir det fastsatt:

§ 1.

Twisten mellom Hvalfangstens Arbeidsgiverforening på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og Norsk Sjømannsforbund på den annen side i samband med tariffrevisjonen 1957 skal avgjøres av Rikslønnsnemnda. Likeens skal tvisten mellom Hvalfangstens Arbeidsgiverforening og Norsk Styrmandsforening i samband med tariffrevisjonen 1957 avgjøres av Rikslønnsnemnda. Twistene må ikke søkes løst ved arbeidsstans. Reglene i lov av 19.desember 1952 om lønnsnemnd i arbeidstvister får tilsvarende anvendelse.

§ 2.

Denne ordning trer i kraft straks."

For hvalfangst i Sydishavet har Hvalfangstens Arbeidsgiverforening siden 1935 hatt overenskomster med de tre sjømannsorganisasjoner: Norsk Sjømannsforbund, Norsk Styrmandsforening og Det norske Maskinistforbund. De tre overenskomstforhold har i alle år hatt samme varighet, og det har ved tariffrevisjonene vært en innbyrdes sammenheng mellom dem både når det gjelder de lønnstillegg som er gitt og de generelle bestemmelser.

Den siste revisjon fant sted høsten 1955, og de tre overenskomster ble gjort gjeldende til 1. september 1957. For Norsk Sjømannsforbund og Det norske Maskinistforbund kom de istand etter forslag fra Riksmeglingsmannen, for Norsk Styrmandsforening ved Rikslønnsnemndas kjennelse av 19. oktober 1955. Det ble i løpet av tariffperioden gitt et lønnstillegg på 3½% på beregnet fortjeneste (hyre og part) på grunn av overenskomstens indeksreguleringsbestemmelse.

I samsvar med gjeldende praksis ble det holdt fellesforhandlinger mellom de norske og britiske fangstselskaper og Norsk Sjømannsforbund og britiske sjømannsorganisasjoner den 19.august i år i Sandefjord. Norsk Sjømannsforbund la da frem sine forslag til revisjon av overenskomsten, med krav om en

vesentlig bedring av medlemmenes fortjenester. Fellesforhandlingene førte ikke til noe resultat. Også Norsk Styrmandsforening og Det norske Maskinistforbund reiste krav om vesentlige lønnsforbedringer, uten at forhandlingene førte til enighet.

Riksmeglingsmannen innkalte deretter den 26. august Hvalfangstens Arbeidsgiverforening og de tre sjømannsorganisasjoner til meglingsforhandling. Det ble meglet særskilt for hver av de tre overenskomster. For maskinistenes vedkommende fremsatte Riksmeglingsmannen den 6/9-1957 et meglingsforslag, som ble vedtatt på stedet. Den nye overenskomst innebærer at maskinistene på hvalbåtene får et tillegg på 8% på hyrene, og at der ingen endring skjer i den beregnede fortjeneste for maskinistene på kokeriene. I gjennomsnitt for samtlige maskinister sett under ett ved et kokeri med 12 hvalbåter, innebærer Riksmeglingsmannens forslag et tillegg av 3,43% på beregnet fortjeneste. Det ble dessuten foretatt endringer av en del andre bestemmelser i overenskomsten. For Sjømannsforbundet og Styrmandsforeningen ble meglingsforhandlingen **brutt**. Riksmeglingsmannen innkalte disse to parter og Arbeidsgiverforeningen til ny meglingsforhandling den 17. september, men begge meglingsforhandlingene ble avsluttet som resultatløs samme dag. Både Sjømannsforbundet og Styrmandsforeningen erklærte deretter blokade av stillingene ved de ekspedisjoner som skulle til fangstfeltet.

Etter henstilling fra sjefen for Kommunal- og arbeidsdepartementet satte fylkesmannen i Vestfold seg i forbindelse med Hvalfangstens Arbeidsgiverforening, Sjømannsforbundet og Styrmandsforeningen den 25. september 1957, for å prøve om han kunne medvirke til å få i stand en ordning. Da heller ikke disse forhandlinger førte til noen løsning av tvisten, ble det gitt provisorisk anordning for at den skulle avgjøres av Rikslønnsnemnda. De to forbund hevet straks blokaden.

For Rikslønnsnemnda har de to overenskomster som tvisten gjelder, vært behandlet hver for seg.

Norsk Styrmandsforening har i det vesentlige fremholdt følgende:

De krav styrmennene la fram under forhandlingene om en revisjon av den tidligere overenskomst, ville bety en øking av deres beregnede fortjeneste med fra ca. 9 til ca. 25 % for de forskjellige kategorier og dessuten en endring av bestemmelsene om antall styrmenn på hvalbåt, overtidsbetaling, forhøyelse av alderstilleggene, arbeidstiden under spermfangst, kompetansetillegg, samt endel andre bestemmelser.

Etter at Riksmeglingsmannens forslag forelå for maskinistene, ble Styrmandsforeningen tilbudt et lønnstillegg på 3.43 % på styrmennenes beregnede fortjeneste, og Hvalfangstens Arbeidsgiverforening har senere stått på dette tillegg.

I sær møte med fylkesmannen i Vestfold ble styrmennenes forhandlere forespurt om de var villige til å akseptere et forslag fra ham om 5 pct. tillegg på hyrer, parter, overtidssatser og hvalbåttillegg. Norsk Sjømannsforbunds forhandlere hadde erklært at de etter omstendighetene skulle akseptere dette forslag for å komme til en hurtig avgjørelse, og Styrmandsforeningens forhandlere fant å måtte gjøre det samme.

For Lønnsnemnda har Styrmandsforeningen nedlagt påstand i samsvar med de krav som ble fremlagt under forhandlingene. Den har fremholdt at styrmennenes hyrekrav må sees på bakgrunn av de senere års lønnsutvikling i hvalfangsten sammenlignet med utenriksfarten og arbeidslivet i land, og dessuten på bakgrunn av styrmennenes krav om lønnsmessig likestilling med maskinistene ombord. Når en skal sammenligne lønnsstigningene i de nevnte fag, er det naturlig å ta utgangspunkt i 1947, da lønningene hadde stabilisert seg etter krigstidens skiftende forhold. Mens den gjennomsnittlige timefortjeneste for voksne menn i industrien er økt fra kr. 2.80 i 1947 til kr. 5.48 i første kvartal 1957, - ialt med 95.7 %, og styrmennenes

gjennomsnittlige månedshyre i utenriksfart er steget fra kr. 696,- til kr. 1.096,- eller med 57.5 %, er den gjennomsnittlige beregnede fortjeneste for styrmenn i hvalfangsten bare steget fra kr. 10.015,- til kr. 12.302,- eller med 22.8 %. Levekostnadsindeksen er i samme tidsrom steget med 52 %.

Styrmennenes krav om lønsmessig likestilling med maskinistene begrunnes med at de anser sitt arbeid like verdifullt for bedriftene og sine stillinger like ansvarfulle som maskinistenes, og det er ingen saklig grunn for at de skal være dårligere betalt.

Styrmandsforeningen har vist til den relative forbedring som har funnet sted i utenriksfarten for styrmennene, og fremholder at det relative forhold er særlig dårlig for styrmennene i hvalfangsten når det gjelder kokeriene. Det viser seg klart når forskjellige kokerier har vært satt inn i tankfart hvor folkene lønnes etter utenrikstariffen.

Norsk Styrmandsforening har nedlagt påstand på at hyrene fastsettes til:

<u>Kokeri</u>	1. styrmann	kr. 1.525.-	pr. måned
	2. "	" 1.144.-	" "
	3. "	" 945.-	" "
	4. "	" 885.-	" "
	5. "	" 858.-	" "
<u>Hvalbåt</u>	1. "	" 1.116.-	" "
	2. "	" 927.-	" "
	3. "	" 809.-	" "

At partssatsene blir revidert på grunnlag av disse hyrer, at de øvrige satsar i overenskomsten blir økt og de øvrige bestemmelser endret i samsvar med de krav som ble lagt frem ved forhandlingene. Det vises til det fremlagte påstandsskrift.

Hvalfangstens Arbeidsgiverforening har pekt på at ved indeksreguleringen i 1956 var prisindeksen 151. Ved overenskomstens utløpstid i høst var den 152, svarende til 0.7 pct. prisstigning. Legges levekostnadsindeksen til grunn, skulle sjöfolkenes organisasjoner kunne kreve en

tilsvarende lønnsforbedring.

Når Norsk Styrmandsforening fremholder at styrmennenes fortjeneste i hvalfangsten ikke har holdt tritt med lønnsstigningen for voksne menn i industrien og styrmenn i utenriksfart, viser Hvalfangstens Arbeidsgiverforening til at lønningene i hvalfangst, industri og utenriksfart har økt til forskjellige tider og i forskjellig tempo. Hvis man vil sammenligne den innbyrdes lønnsstigning for de forskjellige grupper, må det mest naturlige være å ta som utgangspunkt det siste fredsår, 1939/40, og se på den inntektsstigning i kroner som har foregått siden dengang til nå. Styrmennene på et kokeri med 10 hvalbåter har i denne perioden hatt en gjennomsnittlig stigning i sine inntekter på kr. 9.828.-, eller 196.4 pct. I samme tidsrom er den gjennomsnittlige inntekt for voksne menn i industrien steget med kr. 8.234.- eller 215.7 pct. Det er da ikke tatt med den ekstrabetaling som hvalfangerne har fått etter krigen gjennom 50 pct. tillegg på parten for spermolje for bardehvalsesongen og etter at partsgrunlaget var oppnådd. Dette tillegget utgjør i gjennomsnitt for de 3 siste sesonger ca. 4 pct. på beregnet fortjeneste, som igjen utgjør ca. kr. 400.- pr. mann pr. sesong. Tar man dette beløp med, har styrmennene altså siden 1939/40 fått en kronestigning på ca. kr. 10.228.- i hvalfangst mot ca. kr. 8.786.- for voksne menn i industrien. Og det må presiseres at for hvalfangernes vedkommende er dette kronebeløp en stigning ved 6 måneders innsats, mens det i industrien er oppebåret ved 12 måneders.

Sammenligner man styrmennenes fortjeneste i hvalfangst og utenriksfart, vises det til at beregnet fortjeneste i hvalfangsten siste sesong utgjorde kr. 12.302.-, mens hyren i utenriksfart utgjorde: for 12 måneder kr. 13.152.-, for 11 måneder kr. 12.056.- og for 10 måneder kr. 10.960.-. 10 måneder er den gjennomsnittlige inntektsperiode for året i utenriksfarten. Styrmennene i hvalfangst er derfor meget godt lønnet når man sammenligner med utenriksfarten.

Når det gjelder spørsmålet om likestilling mellom maskinister og styrmenn, er dette et prinsippsspørsmål som Norsk Styrmandsforening årvisst tar opp igjen, og Hvalfangstens Arbeidsgiverforening viser til den omfattende behandling det har vært gjenstand for i utenriksfarten og hvalfangsten tidligere. I hvalfangsten er det ikke inntruffet noen slik forskyvning mellom maskinistenes og styrmennenes fortjeneste som utviklingen har ført med seg i utenriksfarten.

Utenom kravet om lønnstillegg, har Norsk Styrmandsforening foreslått inntatt en rekke nye bestemmelser i tariffen. Hvalfangstens Arbeidsgiverforening viser til at bestemmelser om gruppering, spørsmål av teknisk art m.v. vanligvis først forelegges Whalers' Consultative Committee til uttalelse, og noen av de punkter som styrmennene har krevet, er diskutert og anbefalt av denne komite og vil bli inötekommet. Forövrig dreier det seg om bestemmelser som alltid har vært felles for alle kategorier ombord, eller som det ikke kan bli spørsmål om å gjennomføre i denne fangstsesong etter at ekspedisjonen er dratt til feltet.

Arbeidsgiverforeningen har gjort nærmere rede for den norske hvalfangstnærings stilling, når det gjelder fangstmengde og økonomi, og påpekt den vanskelige situasjonen nå er i. Hvaloljeprisen er idag £ 75, og dette vil gi en rekke ekspedisjoner et stort underskudd. En må regne med en stadig ökende russisk konkurranse, som vil redusere de övrige ekspedisjoners forventede fangst betydelig. De norske og britiske selskaper står konkurransemessig meget svakt overfor stats- og statsunderstöttede selskaper og overfor japanske selskaper med billig arbeidskraft og med et marked for avsetning av frosset hvalkjøtt til god pris. De noget vanskelige forhold har allerede vist seg i salg av og i forsök på salg av fangstmateriell til Japan. Arbeidsgiverforeningen har også vist til den betydelige statsstötte som det nederlandske hvalfangstselskap får.

Arbeidsgiverforeningen har videre fremholdt at når det i sin tid ble innfört en bestemmelse i overenskomsten

om at mannskapene skal ha hyre i minst 7 måneder, var det selvsagt en forutsetning at mannskapene skulle følge ekspedisjonen fra avreise til hjemkomst slik som fastsatt av selskapene. I år er imidlertid en rekke ekspedisjoner blitt forsinket på grunn av blokaden, og 7 måneders garantien vil ikke komme til anvendelse i disse tilfelle. Mannskapene kan selvfølgelig ikke få lønn i blokadetiden fra et selskap som de selv har bloktert, og som på grunn av forsinkelsen er blitt påført betydelige utgifter.

Arbeidsgiverforeningen har nedlagt påstand på at månedhyrer og part (beregnet fortjeneste) tillegges 3.43 pct. og avrundes til nærmeste hele kroner, at de øvrige bestemmelser blir endret i den utstrekning dette har vært avtalt mellom organisasjonene, og at bestemmelsen i § 3 om hyre for minst 7 måneder for styrmenn som følger ekspedisjonen fra avreise til hjemkomst, ikke skal gjelde for ekspedisjoner som er blitt forsinket på grunn av blokaden.

Norsk Styrmandsforening har nedlagt tilleggspåstand om at garantien for 7 måneders hyre blir opprettholdt uten noen endringer.

Rikslønnsnemndas avgjørelse:

Det er innen nemnda ikke enighet om hvilke endringer som skal gjøres i den tidligere overenskomst ved årets tariffrevisjon.

Flertallet, formannen, Danielsen og Tuveng, vil bemerke:

Hvalfangsten har utviklet sine egne, særpregede lønns- og arbeidsvilkår, som ikke er direkte sammenlignbare med forholdene innen industri og utenriksfart. Derimot har det vært en nær sammenheng mellom de tre overenskomstforhold som Hvalfangstens Arbeidsgiverforening siden 1935 har hatt med Sjømannsforbundet, Styrmandsforeningen og Maskinistforbundet. De har hatt samme varighet og vært revidert samtidig eller parallelt, dels ved frivillige forhandlinger eller meglings, dels ved frivillig voldgift eller tvungen lønnsnemnd. Men enten de har vært gjort opp i fellesskap eller hver for seg, har det alltid vært forholdt slik at en rekke generelle bestemmelser er gjort ensartet for de tre forbund, og det er gitt noenlunde de samme lønnstillegg - prosentvis eller i kroner - for de tre organisasjoners

medlemmer.

Flertallet finner ikke grunn til å gå nærmere inn på om det siden overenskomstforholdene begynte, er skjedd - eller ikke er skjedd - lønnsmessige forskyvninger mellom hvalfangernes fortjeneste og andre gruppers lønninger. Ved de tariffrevisjoner som har funnet sted, er lønns- og arbeidsvilkårene blitt vurdert ut fra forholdene som de forelå innen hvalfangsten og innen de andre næringer. Når Lønnsnemnda skal fastsette lønns-tilleggene ved årets tariffrevisjon, må det naturlige utgangspunkt etter flertallets mening være den lønns- og prisutvikling som har funnet sted siden siste tariffrevisjon.

De tariffoppgjør som ble foretatt her i landet i 1954 og 1955 fulgte stort sett den linje at det ikke ble gitt generelle lønnsforhøyelser, bortsett fra de fag hvor lønnsnivået lå forholdsvis lavt. Ellers ble det lagt vekt på å gjennomføre bedring av de sosiale ytelser. Ved tariffrevisjonen for utenriksfarten i 1954, ble det gitt lønnstillegg med 2%, unntatt for styrmenn som prosentvis fikk noe større tillegg som lønnsjustering i forhold til maskinistene. I hvalfangsten fikk samtlige grupper i de tre overenskomster et tillegg på 6% på hyrer, part, overtidsgodtgjørelse og hvalbåttillegg høsten 1955.

De tariffoppgjør og den lønnsutvikling som har funnet sted senere, har både innen industrien og utenriksfarten prosentvis brakt det gjennomsnittlige lønnsnivå adskillig høyere enn de $3\frac{1}{2}\%$ som hvalfangerne fikk i tillegg i 1956 som følge av indeksreguleringsbestemmelsen. Det lar seg ikke gjøre å foreta en direkte sammenligning mellom lønnsforholdene og lønnsutviklingen innen de nevnte næringer og hvalfangsten, med sine særegne arbeids- og driftsforhold og med de mange usikre faktorer når det gjelder fangstmengde, oljepris m.v. Etter en samlet vurdering av de momenter som partene har pekt på, finner flertallet at et tillegg av 5% på hyrer og part vil være rimelig. Dette er det tillegg som Sjømannsforbundets og Styrmandsforeningens forhandlere erklærte seg villig til å godta i de drøftinger som fant sted hos fylkesmannen i Vestfold - under forutsetning av at det samme tillegg ble gitt også på overtidsgodtgjørelse og hvalbåttillegg, og under forutsetning av at de øvrige bestemmelser, som det ikke var enighet om å endre, ble stående

uforandret.

Hvalfangstens Arbeidsgiverforening har lagt vekt på at det gjennomsnittlige tillegg for maskinistene vil bli 3,43% på beregnet fortjeneste. Flertallet kan ikke finne at et tillegg på 5% til beregnet fortjeneste for de andre grupper, vil stå i noe misforhold til det forslag Riksmeglingsmannen fremsatte for maskinistene. Det vesentlige ved hans forslag var etter flertallets mening at maskinistene på hvalbåtene fikk et tillegg på 8% på hyrene, og at man derved oppnådde en innbyrdes lønnsjustering innen denne gruppe. Det må ha vært helt klart at det for Sjømannsforbundets og Styrmandsforeningens medlemmer ville bli spørsmål om å gi andre prosenttillegg både på kokeriene og hvalbåtene.

Partene har inntatt et forskjellig standpunkt til spørsmålet om det skal gis det samme prosenttillegg til overtidsgodtgjørelse og hvalbått tillegg som fastsatt for den beregnede fortjeneste. Ved indeksreguleringsoppgjøret i 1956 og i Riksmeglingsmannens forslag for maskinistene i år ble det ikke gitt noen øking av satsene for overtidsgodtgjørelse og hvalbått tillegg for de grupper som fikk lønnsforbedringer. Det naturlige er å regulere overtidsbetalingen når hyrer og part blir øket. I hvalfangst vil overtidsarbeidet i alminnelighet gi seg utslag i større fangst og part, og på den måten vil fortjenesten ved overtidsarbeide kunne bli noe bedret når parten økes med 5%. Men etter flertallets mening synes det også å være grunn til å se på de satser som gjelder for overtidsarbeide. Flertallet har imidlertid lagt vekt på at bestemmelsene om overtid og overtidsgodtgjørelse har vært og fortsatt bør være like for offiserene i de tre overenskomster, og at de andre kategorier ombord står i et visst forhold til dem. Flertallet finner derfor at spørsmålet om en endring av overtidsgodtgjørelsen og hvalbått tillegg bør utstå til en mere ensartet behandling ved neste tariffrevisjon. Et tillegg på 5% på disse satser er økonomisk sett et forholdsvis løste spørsmål både for det enkelte selskap og mannskapene. Flertallet legger derfor ikke vekt på at de som får sin overtidsgodtgjørelse i form av betaling for ekstradager, vil få en liten fordel i denne fangstperioden. Det

samme forhold vil gjøre seg gjeldende for alle overenskomstenes vedkommende.

Hvalfangstens Arbeidsgiverforening har påstått at bestemmelsen i overenskomstens § 3, 1.ledd:

"Hyren dreier fra og med tiltredelsesdagen til avmønstring finner sted, dog utbetales mannskaper/styrmenn som forhyres i Norge eller England og følger kokeriekspedisjonen fra avreise til hjemkomst, hyre for minst 7 måneder," skal gis sådant tillegg:

"Denne bestemmelse gjelder ikke for ekspedisjoner som er blitt forsinket på grunn av blokaden."

Flertallet mener at avgjørelsen av dette spørsmål hører mest naturlig under Arbeidsretten, idet en vil stå overfor tolkings- og rettsspørsmål og bevisvurderinger. Da det er krevet en endring av tariffens hittil gjeldende bestemmelse, vil Lønnsnemnda måtte ta standpunkt til påstanden. Etter flertallets mening foreligger det imidlertid helt utilstrekkelige opplysninger for Lønnsnemnda både når den skal vurdere om det er grunn til å endre bestemmelsen og om det innhold den i tilfelle skal få. Avgjørelsen av de^{av}/partene nedlagte påstand for så vidt dette spørsmål angår, må derfor utstå inntil det er fremskaffet ytterligere opplysninger. Dette er ikke til hinder for at tvisten forøvrig blir avgjort idag.

Flertallet har tatt inn de samme alminnelige bestemmelser som ved årets revisjon er gjennomført for Sjømannsforbundets og Maskinistforbundets medlemmer. De øvrige endringer vil det ikke være aktuelt å gjennomføre i denne fangstperioden, og de må utstå til neste tariffrevisjon.

Nemndas medlem N. Nilsson stemmer for det forslag som Styrmandsforeningen har fremlagt og henviser til den begrunnelse som er gitt i den skriftlige fremstilling. Han er forøvrig av den oppfatning at selv om Lønnsnevnden under de foreliggende omstendigheter ikke fant å kunne innøtekomme styrmannenes krav så burde i hvert fall overtidsbetalingen og hvalbåttillegget vært regulert i samsvar med tilleggene i hyrer og partsatser. Dette har vært den alminnelige regel ved enhver tariffrevisjon tidligere.

Han er også helt uenig i bestemmelsen i kjonnensens punkt 10, idet han mener at det var den annen part som hindret en ordning på et tidligere tidspunkt.

Nemndas medlem Bettun vil bemerke at han finner at tillegget på hyrer og partar (beregnet fortjeneste) bør settes til 3.5 %, og stemmer for dette tillegget.

Uten å kunne tiltre flertallets begrunnelse, er han enig med flertallet i at det ikke gis tillegg på overtidsgodtgjørelsen og hvalbåttillegg.

Bettun er videre enig med flertallet i at nemnda må ta standpunkt til spørsmålet om i hvilken utstrekning 7 måneders-garantien for hyrer skal opprettholdes. Han er videre enig i at det bør innhentes ytterligere opplysninger angående den blokade som har vært iverksatt av Norsk Styrmandsforening og angående de forsinkelser som er oppstått, for nemnda tar standpunkt til hvilke virkninger dette skal få i lønnsmessig henseende. Han er dermed også enig i at avgjørelsen av dette spørsmål utsettes, og går ikke inn for noen realitetsbehandling av dette nu.

Slutning:

Tariffavtalen mellom Hvalfangstens Arbeidsgiverforening og Norsk Styrmandsforening som gjaldt for siste sesong, prolongeres med følgende endringer:

1. De under § 1 oppførte månedshyrer tillegges 5 prosent og avrundes til nærmeste hele krone.
2. Beregnet part tillegges 5 prosent og avrundes til nærmeste hele krone.
3. § 3 - punkt 6 - Fører- og radiotillegg tillegges 5 prosent og avrundes til nærmeste hele krone.
4. 1. setning i § 3 - punkt 5 - endres til:
"For spermolje (biprodukter) produsert før og etter bardehvalfangsten betales 50 % tillegg til de fastsatte partssatser."
3. setning i samme punkt endres til:
"For produksjon (hval- og spermolje, biprodukter) som oppnås i bardehvalsesongen og som overstiger ekspedisjonens partsgrunnlag, betales 50 % tillegg til de fastsatte partssatser."
5. § 3 - punkt 13 - tilføyes:
"Hvis en styrmann rykker opp i en høyere stilling i samme rederi, skal han ikke ha lavere månedshyre enn han hadde i den lavere stilling inklusive alderstillegg."
6. § 3 tilføyes punkt 16:
"Styrmenn på fangstbåt hvor det er ansatt prøveskytter, skal ha part og hvalbåttillegg minst som den dårligste av de øvrige ordinære fangstbåter. Som prøveskytter anses de som etter kontrakt skal tjenestegjøre sammen med en eller flere skyttere på samme fangstbåt."
7. § 7. Kostgodtgjørelsen settes til kr. 10.- pr. dag.
8. § 8 - punkt 4 - siste avsnitt endres til:
"Hvis en styrmann blir syk eller arbeidsudyktig på grunn av ulykke mens han er på feltet, skal han ha part til han forlater ekspedisjonen."
9. Ikrafttreden og varighet fra 1. september 1957 til 1. september 1958.

10. Avgjørelse av spørsmålet om endring av § 3 - punkt 1 - utsettes.

Oslo, den 4. november 1957.

Horten Tuveng. Kai Knudsen. Reidar Danielsen.
N. Nilssen. Frithjof Bettun.